

PIGESPEIDERNE

DET DANSKE PIGESPEIDERKORPS

NR. 4 * MAJ 1947 * 30. AARGANG

Maanedens Vers

*Det er Lærkernes Tid.
Ad usynlige Gange
piler deres Sange
gennem en Luft,
som er sitrende blid —
det er Lærkernes Tid.*

*Det er Abildens Tid.
Over Grene og Kviste
myldre og briste
hvirvlende Stjerner,
til Stammen staar hvid —
det er Abildens Tid.*

*Det er Bristningens Tid.
I Kirsebærlunden
brast under Hunnen
Ægget i Nat,
nu begynder dens Flid —
det er Bristningens Tid.*

*Og Oplosningens Tid.
Vaagn, hvad der blunder,
brist som et Under.
Drøm i mit Sind —!
Det er Bristningens Tid
og Oplosningens Tid.*

Ludvig Holstein

Kære Spejdere!

Det kan ske selv midt i det fejreste Foraar, naar det grønne folder sig frydefuldt ud for Øjet, og der er en Fuglekvidren og Pippen, saa man skulde synes, at alle Skabninger maatte være evindeligt glade, at man pludselig gaar og føler sig helt alene. Man trøster sig selv med at kalde det Foraarstræthed og tager de Vitaminpræparater, som i Øjeblikket regnes for mest helsebringende, mens man inderst inde godt ved med sig selv, at det slet ikke er i det struttende Legeme, Svagheden ligger.

Alt det, man for vilde saa gerne, er der ikke rigtigt noget ved mere, det kniber med at forstaa andre, man bliver ikke selv forstaaet, og det er umuligt at komme i Kontakt med Mennesker og Ting. Man ser paa alt med en Kritik, der slaar tilbage og gør ondt.

Vi er blevet meget kritiske og skeptiske i Krigens kolde Aar, for ikke at sige mistroiske. Oplever vi noget godt, noget rigtig hjertegodt, er Forstanden der straks: *Var det nu ogsaa saa godt?* Vi hører en god Tale og lader os rive med af Indholdet, indtil en lille Djævel inde i os begynder at pille Talen fra hinanden, den var jo slet ikke ordentlig afpudset, Taleren var egentlig lidt nusset i Tojet og havde latterlige nervøse Trækninger i Ansigtet. Vi ser noget smukt og er opfyldt af det, indtil Fornuften tørt spørger: *Hvad gavner det smukke? Er det nogen Nytte til?*

Du har oplevet det som Spejder, at en kritisk Kammerat eller noget inde i dig selv bagefter ødelagde en Tur eller et Møde, som, mens det stod paa, opfyldte dig med en god Glæde, ved at kritisere eller le ad noget ganske uvæsentligt, saa det hele pludselig blev fladt og betydningsløst.

Lad os prøve paa at hjælpe hinanden over denne Efterkrigstidsgoldhed, som gør meget mere ondt, end det er til at overse. Vi begynder med os selv. Enhver af os har Brug for en vis sund Portion Selvkritik, men den maa ikke gaa ud over vor Balance; og vort nøgterne Syn paa Omgivelser og Begivenheder maa ikke berøve os Evnen til at naa til en Kontakt med andre Mennesker. Prøv, naar de smaa kolde Gus af Tvivl og Mistro dukker op, straks at forsvare dig imod dem, find de gode Sider frem; ogsaa du har mange smaa rigtig gode Sider, alle de Mennesker du møder i det daglige har deres; sommetider skal du kigge lidt efter dem. Hver Ørken har sin Skønhed, og paa Affaldsdynger gror der tidt meget gule Mælkebøtter. Lad os hjælpe hinanden, om vi kan. Saa er vi ikke saa alene.

Annemarie

KONG CHRISTIAN DEN X

26.-9.-1870 — 20.-4.-1947

*Naar red vel en Herre mer smilende tryk
igennem de skiftende Dage?*

*Hans Sind det var følsomt, men rank var hans Ryg,
og stolt kan han se sig tilbage!*

*Hans Gerning var ikke en Leg, men et Værk,
og Viljen, som bar det, var trofast og stærk.*

Hans Hartvig Seedorff Pedersen

*Lidt om
Livet*

**I EN
MYRETUE**

★

Endelig oprandt det længe ventede Tøvejr, og Dyr og Mennesker vaagner op af deres Dvale. Det kribler i os efter komme ud, og det er godt igen at fornemme lune Vinde; og en solbeskinnet Dag er du atter med din Patrulje paa Vandring, og Naturen har meget nyt at fortælle dig. Vi tager en Tur ud i de store Granskove, som vi her i Hovedlandet har mange af, her er vildt og øde, ingen Mennesker, ingen rigtige Veje, kun smalle Stier eller et Par ægte Hjulspor. Dog er her fuldt af Liv. Vi lytter til mange Stemmer og fryder os over det kriblende Liv overalt. Paa en solbeskinnet Plet falder vi i Staver ved Synet af en mægtig Myretue, og her vil vi saa staa stille og se lidt paa det mægtige Samfund, som her er bygget op af Millioner af Dyr, som alle kun synes at arbejde for Helheden uden Hensyn til egne Interesser.

Det er den rødbrune Skovmyre, som bor her. Tuen har Form som en Høstak, og dens Grundflade er en jævnt skraanende Landsokkel, der er dækket overalt af et mægtigt Lag af Grannaale, mod Spidsen er Laget tættest, og her er Tuen ogsaa stejlest. Paa en varm Dag myldrer her paa Tuens Overflade og i Periferien uendelige Masser af Myrer, og det varer ikke længe, inden de smaa ivrige Væsener kravler op paa dine Ben, og du ryster dem forskrækket af dig, for de stikker jo, men de har dog ingen Brod som Bierne. De bider med deres Munddele, Kindbakkerne, et lille Hul i Huden og sprøjter Gift ind med Spidsen af Bagkroppen, hvor en lille Giftkirtel har sit Sæde. Myrerne har gode Sanser. Hvis du paa en kølig Dag, hvor Livet ikke er saa myldrende her, stryger med Haandfladen i ganske kort Afstand fra Tuens Overflade, vil du se, at mange rejser sig paa Bagbenene, bøjer Bag-

kropsspidsen i Vejret og udsender en høj, vandklar Straale fra Giftkirtlen. Falder Lyset skarpt ind over Tuen, ser man mange af den Slags Straaler, der sendes i Vejret; en fornøjelig Iagttagelse at gøre. Du skulde selv prøve.

Paa Tuens Overflade løber Tusinder af Myrer omkring, de er alle vingeløse, det er Arbejdermyrerne, de er ca. 8 mm lange. De har uhyre travlt, og det er derfor ikke underligt, at Myrerne er Eksempel paa Flid og Energi. At være „myreflittig“ taler man om, og Kong Salomons Ordsprog: „Du Daare, gaa til Myren, se dens Veje og bliv vis“, bruges jo i daglig Tale den Dag i Dag.

Paa Tuens Overflade fører Aabninger ind til dens Indre. De ligner aabne Vinduer. Nogle af Aabningerne er støttet af Naale, andre er afstivet af smaa bitte Kviste. Den øverste Kant springer som et lille Tag frem over Aabningen for at hindre Regn i at trænge ind. Alle disse Døre kan aabnes og lukkes, f. Eks. i daarligt Vejr og om Efteraaret. Det kan enhver iagttage, hvis man giver sig Tid til at staa stille og se paa Livet her. Jo, Myrerne er kloge, de lukker ligesom vi andre, Huset af om Natten, for de har ogsaa lært at tage sig i Agt.

Fra Omkredsen fører lange Myreveje bort over Skovbunden, der er tæt befolket med Myrer. Myrerne har jævnet Vejene, ingen Hindringer rager til Vejrs. Myrerne løber her i stadigt Trav, ca. 1 m i Minutet. En Myre vil kunne løbe 100 m paa 1 Time 40 Minutter.

Tætheden af Myrerne paa Vejene er meget stor. Paa 1 m² løber ca. 4.000 Myrer, og man har regnet ud, at der paa varme Dage færdes over 1 Mill. Myrer paa Myrevejene, der staa i Forbindelse med Tuen. Hvis du i nogen

Afstand staar stille ved en saadan Myrevej, kan du iagttage, hvad Myrerne bestiller. De fleste slæber paa Naale og Kviste, det er Byggematerialer, andre slæber Fluor, Larver og Edderkopper med. Nogle af disse Dyr er endnu levende. Det er Kodforsyningen til det store Samfund. Hvis Byttet gør Modstand, sprøjter Myrerne Gift paa dem for at tæmme dem. Store Mængder af Smaadyr omkommer paa den Maade, mange er skadelige Insektlarver.

Myrerne kan ogsaa transportere Drikkevarer (Næringsvædske) hjem til Tuen. Nogle Myrer er særlig indrettet til dette Arbejde. Vi ser, at nogle Myrer har en ballonformet udspilet Bagkrop. Disse Myrer har hentet Næringsvædske hjem, som gemmes i Honningmaven, som ligger i Bagkroppens forreste Del. Hvorfra faas da disse Næringsvædske? Det er ikke saa vanskeligt at finde ud af. Vi følger nogle af disse Myrer og ser, at de løber op paa Træer og Buske. Her opsøger de Kolonier af Bladlus, fra hvilke de opsuger „Honningdug“, som er Bladlusenes Gødning. Det er Myrernes Yndlingsspisestof, for denne er sød og indeholder Sukker. Undertiden kan Myrerne ved at stryge Bladlusene med Følehornene faa dem til at udskille „Honningdug“! Denne Honning føres saa hjem i „Honningmaven“ og kan her sprøjtes ind i Munden paa deres tørstige Kammerater. Andre Næringsvædske kan være Blodvædske, suget ud af døde Dyr. Myrerne har ogsaa underjordiske Gange, der fra Vejene gennem Tunneller fører ned til Trærodder, hvor der ogsaa er Kolonier af Bladlus, der maa levere Drikkevarer til Millionbyen.

I Tuens Indre færdes et Virvar af Arbejdermyrer, men her kan man ogsaa finde de vingede Myrer, som enten

er Hanner eller Dronninger. Paa varme Dage kryber de vingede Myrer op af Tuen. Paa Tuens Overflade holder de Bryllup, og efter Festen haler Arbejderne en Del af Dronningerne ned i Tuen igen, for at det mægtige Samfund ikke skal gaa til Grunde. Nogle af Dronningerne løber bort, og naar man senere ser dem strejfe paa Myrevejene, er de vingeløse. De river selv Vingerne af. Disse Dronninger indfanges af en Udløberkoloni af Arbejdermyrer, der har slaaet sig ned i en gammel Stub. Arbejderne passer Dronningens Yngel, og paa den Maade grundlægges nye Samfund.

Mange har sikkert prøvet at rode op i en Myretue, det første, vi maa lægge Mærke til, er, at Arbejderne straks forsøger at redde deres Yngel, det, som alle levende Væsener vil tage sig af, naar der er Fare paa Færde. De kommer løbende med „Myreæg“, som imidlertid ikke er Æg, men Puppehylstre, som Larverne ligger i.

Vil du vide mere om hele dette mægtige Samfund, da tag en god Kammerat med, stil dig op foran en Myretue, og du vil opdage mange, interessante Ting, som du ikke før havde Anelse om, brug Øjnene, og jeg kan love dig, at du ikke kommer til at kede dig. Du vil opdage, at netop Myrerne arbejder, som alle Spejderne burde det i en Trop. Der er glimrende Arbejdsfordeling, hver passer sit, og alle arbejder for *Helheden*, for at Samfundet kan trives vel og vokse, og her er ingen Plads for den, der kun arbejder i egen Interesse. Brug det System i din Trop, og du skal se, hvor den vokser.

„Lille Fører fra Horsens“.

Folkedragterne

Hvor langt er I naaet?

Under jeres Overvejelser med Hensyn til fra hvilken Egn I vil vælge jeres Dragter, har I været paa Museet? I har maaske fundet en „gylden Nakke“ og en gammel Brosche hos Bedstemor, og jeres Tante havde maaske et vævet Stykke Stof til en Nederdel, og Sølvspænderne fandt I i en Antikvarforretning ved Gammelstrand. Alt dette sidder jeg og tænker paa, og naar jeg lukker Øjnene, ser jeg jer i de fine Dragter danse paa grønne Plæner i Sommersol et eller andet Sted i Europa repræsenterende Danmark.

Skriv til mig, hvor langt I er i jeres Betragtninger, maaske kan jeg hjælpe lidt med Raad. Der er mange voksne Førere i Danmark, der har gode Dragter, spørg jer for hos dem.

Til Sommer bliver der Lejlighed til at komme ud i Verden, saa skulde Dragterne gerne være

færdige. Lær ogsaa nogle af vore morsomme Folkedanse.

Lad det være Pigespejderne i Det danske Pigespejderkorps, der skaber nyt Liv over gamle danske Traditioner.

Fromse

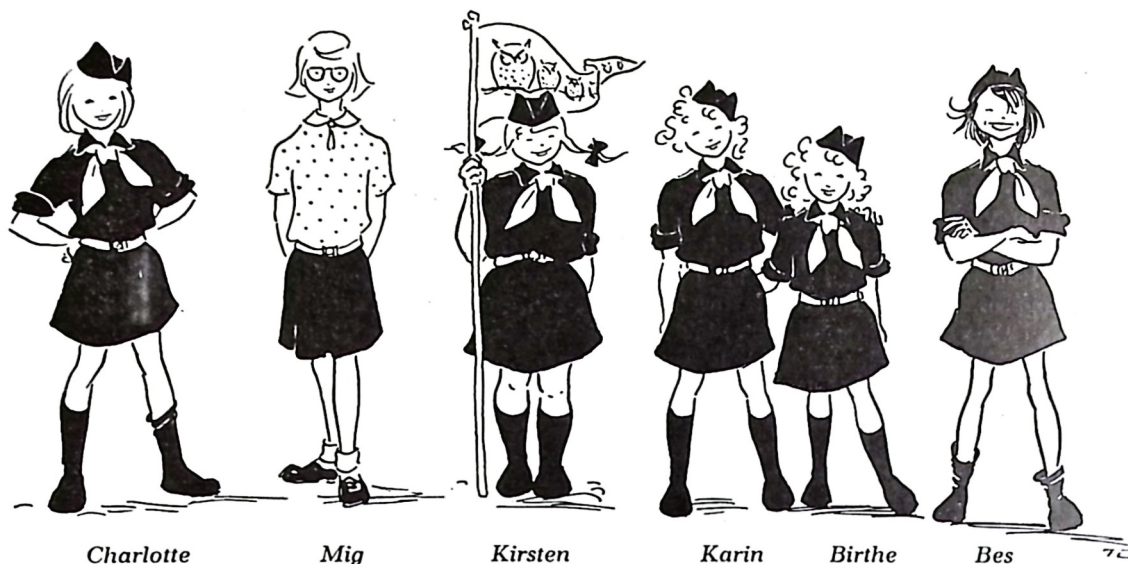
Inspireret af en god Blaamejsetur har Bladets yngste Medarbejder skrevet dette Foraarsdigt. (Det var illustreret smukt, men Tegningen er der ikke Plads til denne Gang.)

*Nu er det Maj med Blomsterduft,
mild og god og dejlig Luft.
Aftenen er saa mild og klar,
nu vi alle Foraars har.*

*Fuglen kvidrer Dagen lang
sin glade lille Foraarssang.
Natten glider langsomt hen,
Morgnen gryer frem igen.*

Susanne

HAVFRUERNE

Det er faktisk pudsigt at tænke sig.

— Nej, mon pudsigt egentlig er Ordet? Det er snarere fantastisk.

— Ja, Kresten Forkarl vilde synes, at det var pudsigt. Han vilde skrupgrine.

— Og Onkel Mops vilde synes, at det var skrupskørt.

— Og Moster Marie vilde synes, at det var skrækeligt. Netop! — „Skrækeligt“ vilde hun sige, og saa vilde hun forsigtigt lægge Stramajbroderiet fra sig paa Sybordet og slaa Hænderne sammen og vende Øjnene opad og forsøge at se sin Pandelok. „Skræk — — keligt“.

Hvad Mor og Far vil synes, tør jeg ikke tænke paa endnu, men for mig selv er det rette Ord „fantastisk“.

At tænke sig, at jeg, Kamma Lund, bleg, bebrillet og slatten, ja, jeg indrømmer det, slatten, Nummer sjok i Gymnastik og ifølge Lægeattest fritaget for Svømning, jeg skal være Spejder. Jeg skal ikke alene være Spejder, jeg skal være Søspejder!

Det var paa en Maade Christoffer Columbus' Skyld, at jeg blev optaget.

For at forklare mig i Korthed, saa er jeg ny i 2. Mellem, for Far er for nylig blevet forflyttet fra Herning til Storestrandby. Charlotte „opdagede“ mig i Historietimen, da jeg var oppe i Amerikas Opdagelse. Nu plejer jeg altid at kunne mine Lektier, og Historie interesserer mig særlig meget. Den Dag kunde jeg tilfældigvis mere, end der stod i Bogen, fordi jeg til min Fødselsdag havde faaet en Bog af Onkel Mops om de store Opdagelsesrejser. Jeg lerede ordentligt af mig, for som ny i Klassen vilde jeg prøve at befæste min Position lidt og bøde paa mine ynkelige sportslige Præstationer.

Efter Timen og i alle Frikvartererne i de næste Dage fik jeg ikke Fred for Charlotte, som vilde hverve mig til Uglepatruljen.

Aldrig har jeg truffet saa energisk et Menneske som Charlotte. Det skulde da lige være Moster Marie. Charlotte lagde slet ikke Skjul paa det, at hun ikke gjorde sig høje Tanker om mine somandsmæssige Kvalifikationer. Det var mærkeligt nok mine boglige Evner, hun havde forset sig paa.

— Uglerne manglede, sagde hun, en litterær Kraft. Jeg skulde hjælpe dem at øse Erfaringer og Inspiration af Beretninger om de gamle Søheltes Togter og andre maritime Kilder, jeg skulde hjælpe til med at skabe stolte Traditioner, og desuden skulde jeg være Historieskriver, saaledes at Efterverdenen kunde faa overleveret Sagaerne om Uglernes Færden paa Søens Vej.

Egentlig er jeg ikke indmeldt i Storestrandby Trop endnu, men jeg bliver det. Jeg føler, at jeg ikke kan staa imod Charlotte ret længe endnu, og det til Trods for Vandpantomimen igaar, eller maaske netop derfor.

Det var Charlotte, der fik mig med paa den, og jeg fortalte ogsaa hjemme, at jeg skulde paa Tur med Spejderne, men jeg fortalte ikke noget om, at Turen delvis skulde foregaa i Baad. Egentlig trykkede det mig en lille Smule hele Dagen, at jeg ikke havde sagt det, og det trykker mig faktisk endnu, for jeg har stadig ikke faaet det sagt. Selvfølgelig maa jeg ud med det før eller senere. Jeg vil meget nødig ind paa den med at stikke Plader.

Men, det var Baaden. Uglerne var kun en Patrulje i Storestrandby Trop, og det var naturligvis Charlottes Idé, at Uglerne skulde være Søspejdere. Charlotte Hansen er

Uglernes Patruljefører. Idéen var ikke ret gammel. Den var opstaaet, tror jeg, fordi Uglerne havde vundet i en Knobkonkurrence. Energisk, som Charlotte var, havde hun arbejdet videre paa Idéen, og hun havde ikke været længe om at rive de andre Ugler med. Nu havde de altsaa faaet Lov til at laane en gammel Skibsjolle nede fra Lillestrandby Værft, hvor Charlottes Fars Fætter var Riggermester.

Heldigvis var det herligt Solskin den Søndag Formiddag, da vi ankom til Lillestrandby. Foruden Charlotte var der fire Ugler med, nemlig Karin og Kirsten og Vibeke fra 2. Mellem og saa Karins Søster, Birthe, som bare gaar i 1. Mellem. Karins og Birthes Mor er norsk, og de ligner ogsaa begge to Sonja Henie før hun gik til Filmen. Kirsten er en vældig tyk en, og hun er saa rar og altid i godt Humør, og saa har hun Rottehaler. Vibeke kalder de for sorte Bes eller Bessie, fordi hun er saa brun som en Mulatpige, og hendes Haar er næsten sort, men det krøller bare ikke, det stitter til alle Sider, og hendes Far er ikke Neger, han er Arkitekt.

Riggermester Blom var morderlig flink til at hjælpe os til Rette. Han har været Kaptajn paa et Sejlskib, og han har Hvalrosskæg og er smækfed, saa hvad var mere naturligt, end at kalde ham Kaptajn Vom, altsaa naar han ikke hørte det.

Kaptajn Vom hjalp os godt til Rette, og han hjalp os et Stykke paa Vej, for Charlotte var den eneste, som kunde ro. Han gav os andre et Kursus i Roning, og jeg maa indrømme, at det er en Del sværere, end det ser ud til, ikke alene er det meget irriterende, at man hele Tiden bliver slaaet over Knoerne af Sidemandens Aaregreb, men saadan en Aare har mange lumske Maader at slaa fra sig paa.

Hvis man for Eksempel ikke faar den løftet hurtigt nok op af Vandet efter et Aaretag, faar man et ordentligt Stød for Brystet af sit eget Aaregreb, og værre endnu er det, som hedder „at fange Ugler“. Det sker især netop, naar man vil tage et vældigt Tag, men saa ikke faar dyppet Aarebladet dybt nok i Vandet, saa smutter Aaren, og man dejser bagerover med Stængerne i Vejret, og hvis der ikke sidder en bagved og tager Stødet af, skal man nok redde sig en Bule i Nakken i Tilgift.

Karin havde en væmmelig Maade at fange Ugler paa. Hun gjorde det kun halvt, saa hun lige naaede at slippe for at gaa bagerover, men hver Gang skovlede hun med Aaren en hel lille Styrtso ind over mig, for mens hun roede, sad jeg paa den bageste Tofte, den som Kaptajn Vom kalder for Agterplinten.

Ved Middagstid gjorde vi Landgang ved Baadebroen ud for den gamle Vandmølle i Lillestrandskov for at sætte Kaptajn Vom af. Han ønskede os Lykke paa Rejsen og gav os en Masse gode Raad i Tilgift, og saa fortalte han ogsaa, at vi havde 4 Sømil endnu at ro til Storestrandby, og at en Sømil var 1852 Meter.

Vi var alle enige med Kirsten i, at vi trængte til en Mundsmag af et eller andet, før vi fortsatte, og under Kirstens Ledelse blev der i en Fart bygget et Komfur af Sten helt nede i Strandkanten. De andre kaldte det altsaa et Komfur. Jeg syntes nu ikke, at det lignede ret meget, men Kirsten fik alligevel Kvaset til at blusse ved Brug af bare een Tændstik, og det hele virkede, som det skulde, saa jeg maa indrømme, at jeg var lidt imponeret. Den Flækkeæggekage, som hun fabrikerede, var enorm, men den smagte herligt, og hver en Stump blev spist.

Efter Desserten, som bestod af umodne Blommer, bankede Charlotte paa Kruket med sin drabelige Skovmandskniv og bad om Ordet.

Efter en kort Gennemgang af Uglepatruljens glørværdige Fortid, vædede hun noget om, at den nu gik ind i en ny Æra, som varslede om Oplevelser og Stordaad, der utvivlsomt vilde stille alle tidligere Bedrifter i Skygge. Mange Ting skulde ændres indenfor Patruljens Organisation, og mange Planer skulde drøftes med Henblik paa Tilrettelæggelsen af Arbejdet og Dygtiggørelsen, for selvfølgelig skulde vi ikke bare være Søspejdere for at sejle Lystsejls og ro Smaature om Søndagen. Hun sluttede med at fastslaa, at der for at markere denne mindeværdige Dag straks paa Stedet blev foretaget en Afstemning om et nyt Navn til Patruljen. Jeg kan kort og godt fortælle, at Charlottes eget Forslag blev vedtaget: Uglerne kom til at hedde „Havfruerne“, og Havfruerne klinkede med Krusene og drak „Havfruerne“s Skaal i lunken Soda-vand.

Vi skulde imidlertid se at komme hjemad, og vi startede med friske Kræfter, ja, næsten med for mange Kræfter, især for Kirstens Vedkommende. Hun havde nu ogsaa selv taget Broderparten af den Æggekage. Det var nemlig saadan, at selv om der sad en til Rors, vilde Baaden hele Tiden dreje til den ene eller den anden Side, fordi den ene altid roede lidt kraftigere end den anden. Eller omvendt. Baaden snoede sig saadan, at jeg tror, at en Aal vilde brække Ryggen, hvis den skulde følge i vort Kølvand, Karin og Kirsten vilde absolut overgaa hinanden og anstrængte sig for at dreje Baaden til hinandens Side. Kirsten var selvfølgelig den stærkeste. Hun havde faaet drejet Baaden helt ind imod Land efterhaanden, hun var gloende rød i Ansigtet, og saa tog hun nogle ekstra kolossale Aaretag for at overgaa sig selv. Der lød et uhyggeligt Brag. — Kirsten laa tungt og eftertrykkeligt paa Ryggen i Bunden af Baaden med de tykke, lyserøde Pølseben strittende op i Luften og med Hænderne knuget — ak og ve — om en halv Aare.

Nu bag efter kunde vi nok se, at det havde været ufor-
(Fortsættes Side 58)

Paa næste Side findes Noder og Tekst til de to nye „blaa-grønne“ Pigespejdersange.

Bless of God shall their harmonies

Bernie Schick.

Handwritten musical score for piano, consisting of six systems of staves. The music is written in treble and bass clefs, with a key signature of one sharp (F#). The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and dynamic markings like *tracendo.* and *tracendo.*. The score is arranged in a standard piano format, with the right hand (treble clef) and left hand (bass clef) parts clearly delineated. The first system begins with a treble clef and a common time signature (C). The subsequent systems continue the melodic and harmonic development of the piece, featuring a variety of note values and rests. The final system concludes with a double bar line, indicating the end of the composition.

I

Naar Danmarks blaa og grønne Piger samles,
man snakker Alvor eller muntret ler,
med Hundreder af Stoleben der skramles,
naar vi rejser os og synger dette her:
Husk Blaa og Grøn skal ikke konkurrere,
og kappes om at være populær,
nej, Tidens Alvor kræver meget mere.
Den kræver Enighed og Sammenhold
og Vilje til at bygge op
og fri og frank Oprigtighed af hver især.

Som Støttestav i Dagliglivets Færden
staar klippefast det *eviggrønne* Haab.
Et Fredens Danmark i en Fredens Verden
kan delvis bygges op paa dette Raab:
Husk, Blaa og Grøn ...

Det siges jo, at *blaat er* Troskabsfarven,
og Trofasthed maa aldrig savnes her.
Vi husker den, som troløst ind til Marven
sveg i Danmark og gik med en fjendtlig Hær.
Husk, Blaa og Grøn ...

Af Tro og Haab skal Danmarks Fremtid skabes,
og Danmarks Ungdom skal staa fast og stærk,
den skal se til, at ingen Chancer tabes
i Kampen for et Fredens Mesterværk.
Husk, Blaa og Grøn skal ikke konkurrere,
og kappes om at være populær,
nej, Tidens Alvor kræver meget mere.
Den kræver Enighed og Sammenhold
og Vilje til at bygge op
og fri og frank Oprigtighed af hver især.

Hanne Kaufmann,
K. F. U. K.

II

Blaa og grøn og grøn og blaa,
glade, kvikke, store, smaa.
Du og jeg og vi og de,
Danmarks Ungdom, frank og fri.

Blaa og grøn og grøn og blaa,
vi vil allesammen staa
som et Værn om Danmarks Land,
øve det, vi skal og kan.

Birthe Pindborg,
D. D. P.

svarligt at gaa til Søs med kun to Aarer. Vi tog det dog ikke saa tragisk. — Jo, vi andre gjorde maaske nok lige i Øjeblikket, vi var ihvertfald raadvilde, men Charlotte var ikke længe om at vise os, hvordan man ved Hjælp af een Aare kunde stage Baaden frem, selvom Farten knap blev saa stor, som da vi roede, og det gik ogsaa mindst lige saa slemt i Zig-zag. Det var en Ulempe, at vi hele Tiden var ved at lobe paa Grund, fordi vi nu maatte holde os inde paa meget lavt Vand for at naa Bunden med Aaren.

Vi skiftedes til at stage, og Charlotte paalagde os endelig at holde godt fast paa Aaren, saa vi ikke mistede vort sidste og eneste Fremdrivningsmiddel.

Sorte Bes havde fundet paa en ny og forbedret Stage-teknik, som bestod i at stikke Aaren i Bunden helt henne ved Stævnen og gaa hurtigt agterover paa Tofterne, idet hun lænede sig til Aaregrebet. Naar hun naaede hen agter, gav hun et ekstra haardt Skub, for hun slæbte den med forefter for at gentage Manøvren.

Ud for Grønneaaen havde Bessie faaet god Fart i Skuden, saa hun næsten løb frem og tilbage over Tofterne. Hun har øjensynligt ikke taget sig i Agt for den bløde Bund ved Aaens Udlob. Før vi næsten kunde fatte, hvad der var sket, saa vi Bessie et Stykke agterude, hængende paa Aaren, som stod plantet pænt lodret i Havbunden.

Der gik vist et kvart Minut, før hun fik samlet sig sammen til at udstøde et hjerteskrædende Hyl. Charlotte havde Aandsnærværelse nok til tørt at udtrykke Ønsket om, at Bessie maatte blive siddende dér, til der groede Mos paa hende, men vi andre var som lammede. Intet kunde vi sige, og ikke et Lem kunde vi røre, — bare stirre fortabt paa Bessie, som hang dér og fortvivlet klamrede sig til Aaren og forsøgte at holde Skørterne klar af det vaade Element. Hun mindede om en forpjusket Fugleunge, der første Gang er kommet udenfor Reden.

Ganske langsomt begyndte Aaren at hælde. — Bessie skreg højere og mere ynkeligt. — Aaren hældede mere og mere. — Et Plask, — en Kaskade af Vand, — et sidste gurglende Hyl — og Ringe paa Vandet, som hurtigt bredte sig til Siderne og tabte sig.

Da Bessie dukkede op igen, naaede Vandet hende næppe til midt paa Livet, og hendes Ansigt og hele Skikkelse udtrykte en overdaadig komisk Blanding af Slukørelighed og krænket Stolthed.

Vor Lammelse udløstes i en altovervældende Munterhed, som næsten ikke var til at standse, og Bessie stod stadig stille dér i Vandet som Damen uden Underkrop og med de sorte Haartjæver klasket ned over Øjnene. Hun saa mere og mere skummel ud, og hendes tragiske Opfattelse af Situationen var ved at lægge en Dæmper paa vore Gemytter, men saa fik Kirsten Hikke. — Det var en meget kraftigt lydende Hikke, der i Fylde og Velklang svarede til hendes Omfang. Er der noget, der kan faa sat Liv i en Latter, som Gassen er ved at gaa af, saa er det netop saadan en Hikke, især naar den besvares af et herligt Ekko fra de store Skove.

Ha-ha-erne bølgede ud over de vide Vande og gav Genlyd fra Kysten, og — hvad der var bedst af alt — Bessie blev smittet. Hun stod der alene midt i det store Hav og rystede af Grin, saa Vandet strintede omkring hende. Saadan blev hun revet med, at hun fik Overbalance og endnu en Gang forsvandt under Overfladen med et Gylp.

Det var næsten mere, end vi kunde bære.

Langt om længe faldt vi til Ro, undtagen Kirsten, der blev ved med at hikke. Bessie kom om Bord og fik det vaade Kluns af, og hendes Sko og Strømper blev skyllet rene for Mudder. Saa meddelte Charlotte, at det var paa Tide at fortsætte Hjemturen.

Men hvor var Aaren? Den var ikke at se nogen Steder. Her var endelig en Situation, som selv Charlotte ikke kunde klare i en Haandevending.

„Spejdere og Med-Havfruer,“ sagde hun, „lad os bruge Pæren.“

Vi holdt Raadslagning. En foreslog at padle hjemad ved Hjælp af Bundbrædderne, en anden mente, at vi burde slæbe Baaden paa Land og gaa hjem og saa laane Aarer og hente den næste Dag. Birthe mumlede noget om Nødflag, men det blev straks nedstemt, da vi absolut ikke vilde „bjerges“ paa vort allerførste Togt.

Det blev vedtaget foreløbig at forsøge med Bundbrædderne, saa kunde vi altid senere spekulere paa at slæbe Baaden paa Land, om nødvendigt.

Det gik rigtig elendigt med at padle med Bundbrædder, selv naar vi tog Øsekarret og et Par Tallerkener og Stegepanden til Hjælp. Vi gjorde næsten ingen Fart, og vi blev meget hurtigt trætte. Allerede begyndte vi at tale om at afslutte Togtet for den Dag.

Saa sagde Karin pludseligt: „Jamen, vi har jo Colum-

bus med om Bord. Nu vilde det være rart, om hun kunde lægge et Æg.“

Alles Øjne rettedes paa mig, og jeg rødmede ganske frygteligt, men min Hjerne arbejdede stærkt. Aah, hvor jeg tænkte kraftigt. Bare jeg dog kunde finde paa et eller andet. — Med Columbus' Æg mentes jo et eller andet ganske ligetil og selvfølgeligt. — Nu bare Metode og Plan i Grubleriet. — Skibe kunde fremdrives ved Aarer, Pagajer, Stage, Sejl, Skovlhjul, Skrue, — — var der flere Maader? — Jo, Hollænderne spændte sommetider Heste for deres Pramme, — og Russerne trak tit selv deres Flodfartøjer. — Hurra! — Pramdragernes Sang tonede jublende og vemodigt og storslaet indeni mig.

— „Go-o-o-k — gok — gok — gok — Æg,“ kaglede jeg beskedent, „Columbus har vistnok lagt et lille Æg.“

— „Hik!“ kom det fra Kirsten.

— „Frem med Ægget,“ raabte de andre.

— „Ja, I har jo Badedragter med. I kan bare tage dem paa og saa skiftes til at vade foran og trække Baaden. Vi behøver ikke at komme længere ud fra Kysten, end vi kan bunde. Jeg tror, det gaar hurtigere end Metoden med Øsekarret og Stegepanden.“

O, herlige Triumf! Havfruerne klaskede mig paa Rygen og kaldte mig „go'e gamle Columbus“, og de var nær ved at vælte Baaden af Begejstring. Kirsten hikkede henrykt, og jeg kaglede stolt, og Karin galede som en Hane. Bagefter sagde Karin ganske vist lidt syrligt, at det kunde hun da ogsaa have fundet paa, men det tilgiver jeg hende.

Resten af Hjemturen forløb uden større Sindsbevægelser. — Nej, forresten, der skete een stor Begivenhed til, for mig, altsaa: Jeg var i Vandet!

Jeg, den kroniske Vandskrækker, som kun havde badet i Stranden to Gange før i mit Liv, jeg lod mig overtale til at laane Karins Badedragt, og i over ti Minutter gik jeg over den herlige faste Sandbund, der lyste lysegrønt gennem Vandet. Det af mig, der var under Vandet, blev hurtigt vænnet til Temperaturen, og Solen varmede mig foroven, men selve Vandoverfladen følte jeg hele Tiden som en kold Ring, der bevægede sig op og ned om Maven.

Baaden fulgte villigt med for det mindste Træk, men det var et meget større Arbejde at presse sig selv gennem Vandet, og jeg maatte hælde mig helt forover for at komme frem. De andre vilde have mig til at tage en Dukkert. Jeg kom dog ikke saa vidt, selvom det var lige ved at ske ufrivilligt. Da jeg vilde vade gennem en lille Klynge Kløvertang, stødte jeg min Storetaa noget saa skrækeligt paa en stor Sten, og jeg var lige ved at gaa paa Næsen. Heldigvis holdt jeg Balancen, men saa forlangte jeg ogsaa Afsløsning.

Ellers laa vi henslængt saa mageligt, som det kunde lade sig gøre i den haarde Baad, og lod Solen bage os og tørre Bessies Tøj, mens vi skiftedes til at læse højt for hinanden i „De store Opdagelsesrejser“, saa Tiden fløj af Sted, og allerede ved Sekstiden kunde vi fortøje vor

Skude ved Vibekes Fars Baadebro, og jeg kunde naa hjem til Aftensmad i rette Tid.

— — —

Naar jeg nu tænker det hele igennem igen, maa jeg indrømme for mig selv, at jeg gerne vil være Spejder.

Jo før, jeg tager Tyren ved Hornene og løber Storm mod Far og Mor, des bedre. Ja, de maa hellere faa hele Historien om Baaden med det samme, — det meste af den ihvertfald. — Nej, det hele.

— Jeg tror, jeg gør det.

K. Lund.

Postbox

Med nedslagne Øjne indrømmer Redaktøren, at hun ikke har skaffet Postboxen Plads i to Numre. Jeg ved, at Fromse er dirrende vred, og jeg tør slet ikke tænke paa, hvad I andre er.

Fromse har Breve liggende fra:

Ungarn paa Tysk fra en Pigesp. paa 16—18 Aar, Finland paa Svensk, 15 Aar, Belgien paa Fransk, 14 Aar, England paa Engelsk, en Patr., Holland paa Engelsk, 15 Aar, Belgien paa Engelsk, 21 Aar. Adresser fra Skotland, Søspejdere, 16 og 18 Aar, U. S. A., Engelsk, Pige-spejder, 11—13 Aar, Australien paa Engelsk, 13—17 Aar, Holland paa Tysk, 14—21 Aar, Norge, 16 Aar, Belgien paa Tysk.

Tropsassistent fra Aabenraa ønsker Korrespondance med en saadan fra Fyn.

En Patrulje i Salzburg — 10—14 Aar — vil gerne skrive med en dansk Patrulje.

2 Sp. i Australien, 13 og 17 Aar, ønsker Penfriends og ligeledes en ungarsk Spejder paa 16.

Og saa kan man forresten komme til at korrespondere med mange andre Lande, blot man væbner sig med Taalmodighed og venter paa Svaret (og saa at Redaktøren var lidt kvikkere).

I lang Tid har her ligget rare Breve fra Skotland, Ungarn, Østrig, U. S. A.

Der er en Senior-Spejder fra Skotland, en Englænder paa 13 Aar og en paa 9, en fra Budapest paa 17 Aar, en 16 Aars Belgier (Korrespondance paa Engelsk), en 16 Aars Franskmand, en Student paa 21 fra Tchechoslovakiet, en Patrulje fra min Yndlingsby Salzburg, 8 Piger mellem 10 og 14, en fra U. S. A. paa 12 Aar — der alle ønsker at skrive med jævnaldrende danske Spejdere. Og hvis man venter taalmodigt kan jeg skaffe Forbindelse med Italien, Tasmanien, Sydromania og Sydafrika. Endelig ligger her et Brev fra en finsk Spejder paa 15 Aar.

Fromse.

Det virker maaske underligt og fjernt for jer i Maj-Nr. af „Pigespejderne“ at læse om Rejsevanskeligheder paa Grund af Is og Sne, men Vinteren har nu været lang i Aar, og I ved, hvor besværligt det har været at komme fra Sted til Sted — dog maa I ikke tro, at jeg har været „indefrosset“ i Odense. Det har været et haardt Job med kolde og langsomme Tog og Rutebiler, men jeg har moret mig, for efterhaanden blev det en hel Sport for mig, at naa frem til de fastsatte Tider. Nu skal I høre om mine Oplevelser i Snemaaneden Marts 1947.

Et lille, energisk Godstog førte mig d. 1. Marts gennem Snemasserne fra Nakskov til Askhøj, hvor jeg bl. a. konfererede med Divisionschefen om det nær forestaaende Divisionschefsskifte paa Lolland-Falster. Herfra kørte vi gennem Rude Skov og Rude St. og videre med Tog til Sakskøbing. I Troppens rummelige Lokale holdtes der Patruljeførertræning med Deltagere fra Maribo og Sakskøbing, og jeg haaber, de gæve Patruljeførere drog hjem med nye Idéer til Patruljearbejdet. Vi havde det rart og varmt, Divisionschefen havde sørget for Brændsel og den lille Kakkelovn glødede ...

Sakskøbing-Spejderne har med Fantasi udsmykket Lokalet med store Tavler og Plakater og Bordene var morsomt pyntede. Om Aftenen samledes Divisionens Førere om et hyggeligt Lejrbaal, der bestod af Brændestykker bygget op som Pagodebaal med en smuk Birketræslysestage med levende Lys øverst. Divisionschefen bød velkommen og citerede bl. a.: „Der findes 3 Slags Menne-sker: de gode, de onde og saa dem fra Lolland-Falster“.

Men I dernede paa Sydhavsøerne behøver nu ikke at tro, at I er „trekantede“ og noget for jer selv — *det er I saamænd ikke* — det konstaterede jeg baade i Sakskøbing den Week-end og senere ved Besøg i Troppene.

Lejrbaalet formede sig som et Korpsbaal, og vi fløj paa

Fantasiens Vinger rundt i Korpsset: i Spejderhuset, paa Korpskontoret, til Spejderskolen og til Fæno!

Søndagen var en travl Arbejdsdag med Instruktioner og Foredrag, og Sakskøbing-Spejderne sørgede vel for os i alle Maader.

Det føg stadig og saa ud til Sne, saa jeg besluttede at tage tilbage til Nakskov, for ikke at komme til at sidde fast i Sakskøbing.

Mange husvilde Troppe vilde sikkert misunde Nakskov-Troppen dens dejlige Hus i Udkanten af Byen. En rigtig Spejderhytte med god Beliggenhed og god Plads baade indendørs og udendørs. Hertil strømmede mange Blaamejser efterhaanden som Skolen hørte op, og vi legede godt sammen. Om Aftenen var Patruljeførerne til en kort Instruktion — jeg haaber, de fik nyt Mod til at fortsætte, og at det gik op for dem, hvad vi venter af en Patruljefører.

I Nysted er der en stor og aktiv Blaamejsefflok, der stolt kunde fremvise nydelige Arbejdsbøger. Om Aftenen var Spejderne samlet til Tropsmøde, der endte med Thedriking. Næste Formiddag tog Tropsføreren mig paa en dejlig Tur rundt om det gamle Slot „Aalholm“.

Et meget langsommeligt Bumletog førte mig til Stubbe-købing, hvor der om Eftermiddagen blev holdt Tropsmøde med en Flok kvikke og meget interesserede Spejdere, der med Iver gik op i Legen (hvad mon Tropsføreren Naboer tænkte?). Senere talte jeg med de store Spejdere, og vi legede Patruljelege, som de nok kan faa Gavn af senere.

Den næste Dag ved Middagstid begyndte det igen at fyge, og det lille Tog havde givet op — Morgentoget sad fast, og der blev ikke udsendt flere Tog foreløbig, sagde man paa Stationen. Nu var gode Raad dyre! Jeg fik dog oplyst, at der om Aftenen vilde gaa en Rutebil til Nr. Alslev — og saa tog jeg Chansen og tog med den. Rutebiler er ellers ikke mit store Nummer. Det blev en Tur med Forhindringer: Rutebilen sad fast flere Gange, og Himmel og Jord stod i eet. Da vi endelig naaede Nr. Alslev, bestemte jeg mig til at blive der om Natten, men saa viste det sig, at jeg med lidt Held kunde komme med et forsinket Godstog — og saa hoppede jeg paa det og kom til Nykøbing F., hvor jeg skulde være næste Dag.

Her var Bjerge af Sne, men Nykøbing-Spejderne trodsede det besværlige Føre og stævnedes til Drengespejder-dernes Hytte paa Havnen, hvor vi holdt et muntert Tropsmøde. Der er Humør og „Gaa-paa-Mod“ over saavel Spejdere som Patruljeførere, der senere paa Dagen atter vadede gennem Snedriverne for at faa lidt Patruljefører-træning.

For at naa rettidigt frem startede jeg tidligt næste Morgen, og efter endnu en langsommelig Jernbanetur, hvor Toget kørte et lille Stykke, sad fast, kørte igen o. s. v., naaede jeg *Slagelse*, hvor Antvorskov-Divisionen havde sammenkaldt til Divisionsførermøde. Desværre var der kun faa, der turde begive sig ud i Snefygningen, og det

var jo lidt trist, men vi, som var der, havde en god Week-end sammen. Slagelsespejderne hører ogsaa til de heldige, der har eget Tropslokale, og det endda et godt og praktisk Lokale i en lun Kælder. Det er den fine Trop med de mange hvide Rævehaler i Toppen af Standeren — en saadan Stander pynter svært op.

Lørdag Foredrag og Lejrbaal og Søndag gik vi bl. a. en lang Tur ud i den vinterklædte Skov med Kort og Kompas.

I Næstved var der meget sløj Tilslutning til Blaamejses-mødet, kun 6 Blm. var mødt (af 21!). Bedre besøgt var Patruljeførertræningen om Aftenen, der var 16 Patr. og Ass., og mange af dem var Væbnere. Med saadan en Flok gæve Patruljeførere skulde der nok kunne skabes en virkelig god Trop i Næstved, selvom den har lidt af Førermangel i den senere Tid, men det lysner — 2 unge Tropsassistenter har nu delt Troppen mellem sig.

Næste Dag skulde jeg besøge Troppen paa Hindholm Kostskole. Først tog jeg med Tog til nærmeste Station og derfra med Taxa et Stykke ud ad Landevejen, men saa sad Bilen fast i en Snedrive og vilde hverken frem eller tilbage. I Snestorm og bidende Kulde forcerede vi Snedriverne til den nærmeste Gaard, hvorfra vi ringede efter en Kane. Det varede omtrent 1 Time, før den naaede frem, men da den først var der, gik det i strygende Fart ud ad Landevejen, men pludselig blev Hestene løbske, kørte op i en stor Drive, Kanen hældede og vi væltede allesammen af (glæder mig til at se, hvordan Trille har opfattet denne Situation). Heldigvis var der ingen af os, der kom noget til og Kusken fik Hesten standset, vi fik samlet os selv og vort Pik-Pak sammen og kom atter til

har Indtrykket af, at Spejderne paa Hindholm er *rigtige Spejdere*, og at de fører et muntret og virksomt Spejderliv i den smukke Omegn — bliv ved, som I har begyndt, selvom I jo desværre snart kommer til at staa uden Tropsfører!

Næste Dag var der høj Himmel og Solskin, og med Rutebil gik Turen til Jyderup — en meget smuk Tur — aldrig har jeg set saa meget Sne paa een Gang. Det første jeg saa, da jeg kørte ind i Byen, var en fin Række Blaamejser, der stod stillet op og ventede paa Rutebilen. Vi marcherede til Tropslokalet, hvor vi holdt et kort Blaamejsesmøde. Om Aftenen var Troppen samlet og vi legede godt sammen, havde en lille Konkurrence, som den nye Patrulje fra Svebølle klarede fint. Da jeg gik til Stationen næste Formiddag, saa jeg en ældre Dame, der gled paa det glatte Fortov. Noget inden i mig sagde: „Vær hjælpsom,“ og jeg skyndte mig hen for at hjælpe Damen op. I min Iver lagde jeg ikke Mærke til, hvor glat der var, og inden jeg saa mig om, sad jeg selv pladask paa Halen! Uha, hvor det gjorde ondt. Det gik værst ud over min Tværsæk, hvori jeg havde en Flaske Hostesaft — behøver jeg at fortælle, at mine Ting endnu lugter af „Kongen af Danmarks Brystdraaber“ ...!

Korsør Trop bor meget herskabeligt. Der er hele 3 Lokaler: et stort, som bruges til Tropsmøder, et mindre til Patruljelokale og et til Materialerum, saa de kan jo sagtens, og nu har de ovenikøbet fundet en Tropsfører, og dertil kommer, at Tropsraadet er interesseret. De vilde gerne overvære Tropsmødet, hvis de da maatte — og det maatte de gerne, saa vi morede os alle.

Der var fin Tilslutning til Patruljeførerermødet paa Hotel

Sæde, og uden videre Forhindringer gik det rask hjemad. Paa Hindholm Kostskole havde Troppen — 15 ialt ventet taalmodigt i 2 Timer. Jeg tror, de havde naaet at synge Sangbogen igennem nogle Gange. Saavel Tropsmødet som Patruljeførertræningen forløb paa bedste Maade. Jeg

„Casino“, hvor samtlige Patr. og Ass. fra Ringsted var mødt. Vi sang og legede og maatte tale en Del om Uniformerne — nu tror jeg, at ogsaa de Ringstedspejdere kan sætte Væbner- og Riddersnore rigtigt.

Ogsaa denne Week-end gik med Førertræning. Det var

for Førere fra *Hroar* Division, og vi udnyttede saavel Lørdag Aften som hele Søndagen med Foredrag og Instruktioner. Der blev dog Tid til at aflægge Besøg i den gamle historiske Sct. Bents Kirke.

Med *Lyntog* til Holbæk, derfra med *Bumletog* til Nykøbing S. Her var kun 10 Blaamejser mødt til Modet om Eftermiddagen, men de 10 forsikrede mig om, at de nok skulde fortælle de 17, der ikke var mødt, om den gode Eftermiddag vi havde haft sammen, og saa maa vi jo haabe, de moder mere flittigt næste Gang, der kommer Rejsesekretærbesøg. Et rart Tropslokale har de i Nykøbing, naar bare det vilde lade være at dryppe ned gennem Taget! Hver Patrulje havde faaet et Stykke Væg i Tropslokalet, som de efter bedste Evne skulde dekorere og Resultaterne var blevet nydelige Patruljemærker, Knobtavlser og Boghylder m. m.

I *Holbæk* er Spejderne nok ikke vant til at møde til Tiden — i hvert Tilfælde var der mange, der kom for sent til Tropsmødet, og saa er der nogle, der gaar med røde Sokker til Uniform, men det er maaske, fordi det

skal passe til Riddersnoren!! I trænger til at være lidt mere vaagne i Holbæk!

En ny Trop er vokset op i Frederiksværk, og her var der Fut og Fart over saavel Blaamejser som Spejdere, der *alle* mødte til Tropsmødet. Et godt Tropslokale har de ogsaa skaffet sig, og selvom vi maatte sidde i Lag, havde vi en fornøjelig Aften. Naar Troppen nu kommer i Gang med Patruljesystemet, har de alle Betingelser for at faa et virksomt Spejderliv i Frederiksværk.

Og saa gik Turen til København, hvor jeg som altid blev godt modtaget i Pigespejderhuset, og for første Gang overnattede jeg i Førergæsteværelset, hvor der er godt at være. Souschefen, Ingse og jeg havde et Par travle Dage med Planlægning af Paasketræningen, og saa tog jeg hjem til Odense for at arbejde videre med Planerne. Selvom det er spændende at rejse Landet rundt, saa er det alligevel rart at være lidt hjemme og være fri for hver Morgen at skulle pakke Kufferten.

Hilsen og Tak til alle, der har givet mig Husly og Varme i denne kolde Tid.

Bo.

NB!

Do you want to improve your English?

Hvis nogen har Lyst til at udvide sine Kundskaber i Engelsk — saa er Chansen her. Pigespejderhuset i København faar i Sommer Besøg af flere engelske Pigespejdere, foreløbig er der 23 Søspejdere, der har skrevet, at de gerne vilde bo i Pigespejderhuset i 10—14 Dage i Juli; i August har der ogsaa meldt sig flere.

Det bliver vanskeligt for Husets Indvaanere at faa Tid til overs til at være Værter hele Sommeren, og vi spørger derfor,

om der er nogle store engelsktalende Spejdere eller Førere, som kunde tænke sig at tilbringe en Tid af Sommerferien i Pigespejderhuset

sammen med de udenlandske Spejderkammerater og vise dem rundt i København og Omegn og give dem Lejlighed til at lære danske Pigespejdere at kende.

Hvis der er nogle, der kunde tænke sig at udnytte denne Chance, saa skriv til Korpskontoret i Odense med Opgivelse af Navn, Adresse, Sprogkundskaber og Tidspunkt. Hvordan den økonomiske Side af Sagen kan ordnes, maa der i hvert enkelt Tilfælde blive truffet Aftale om.

Det maa da være noget for de nybagte Studenter!

Til Lykke!

Grete Jensen og Astrid Storm, St. Blichers Trop.

Anna Lise Balsløv, Karen Egeberg, Grethe Lassen og Frida Sørensen fra Hillerød. Kirsten Valt, Absalon.

Anne Lise Nielsen, Inge Nielsen, Hanne Bang Thomsen og Jytte Wille-rup fra Hillerød.

HVAD VI OPLEVER

I Februarnummeret af „Pigespejderne“ blev I opfordret til at skrive til Bladet om jeres forskellige Oplevelser rundt om i Troppene. Det er altid morsomt at følge med i, hvad Spejderne i andre Byer foretager sig, og vi haaber derfor, at I vil fortsætte med at indsende Stof til „Pigespejderne“, hvis I oplever noget *virkelig godt*, som jeres Spejderkammerater Landet over kan lære noget af. Denne Gang er det Fester, der er paa Programmet, det er naturligvis morsomt at faa nogle gode Idéer til Spejderfester, men vi vil ogsaa gerne høre om nogle gode Ture eller Møder, hvor I har lavet noget rigtigt spændende, som I gerne vil lære os. Naa, men nu maa vi høre, hvor der er holdt Fest, og hvad de har lavet til disse Fester.

Lil.

Svinninge Trop har af Kommunen faaet en Grund til at bygge Tropshus paa — men nu gælder det om at tjene Penge til Tropshuset. Om Eftermiddagen havde vi Tombola, Skydetelt, Daasenedskydning, Fiskedam og Kagebod. Byens Handlende havde foræret os Gevinsterne og Spejdernes Mødre havde bagt Lagkager i stor Stil. Alt blev udsolgt ogsaa de 1500 Lodsedler, der var i Handelen før Festen. Om Aftenen var der Underholdning med efterfølgende Bal. Festen gav ca. 2.000 Kr. i Overskud.

Ougaard.

Den 8. Marts havde Aarhus Division en stor Fest i Aarhus-Hallen. Hele Underholdningen var formet som et Lejrbaal med Annesofie som Lejrbaalsleder, men Annesofie udeblev desværre, og Underholdningen maatte lægges om. Det forløb godt, men alle vi, der skulde optræde, svedte Angstens Sved. I en Sal ved Siden af Festsalen blev Korpslejrfilmen rullet baade Eftermiddag og Aften. Alle var meget travlt beskæftiget med Forberedelserne. En Del af vort Overskud skal gaa til Pigespejdernes Hjælpefond.

Trine.

Den 28. Februar holdt Absalon Trop Fest i Odd-Fellow Palæets Selskabslokaler. Underholdningen indledtes med, at alle Spejderne sang „Her kommer Pigespejderne“, derefter bød Tropsføreren velkommen, og den virkelige Underholdning kunde nu begynde. Hele Underholdningen formede sig som Lejrminder. Kulisserne forestillede Omslaget paa Lejrsangbogen. Først saa vi en Spejders Bryderier før Lejren — hun sang blandt andet Rationerings-

spejderen. Saa ankom vi til Lejren, og her sang vi en Sang, som vores Tropsfører har lavet, første Vers lød saaledes:

Nord fra og Syd fra, fra Øst og fra Vest,
iler imod Lejren saa mangen en Gæst,
hvor man end ser,
øjner man Spejd're, der smiler og ler,
varme af Sol eller trætte af Mas,
snart hænger Huden i Las,
men nu er vi samlet, nu stemmer vi i,
en Sang for de Dage, de dejlige 10.

Saa kom et virkelig morsomt Optrin. En Formiddag i Lejren som Pantomime, og bagefter saa vi en lille Spejder, der skrev Brev hjem til sine Forældre om alt, hvad hun havde oplevet. Blaamejserne optraadte som Børnekoloni. Alle Spejderne sang to Sange og derefter fulgte et internationalt Intermezzo. Underholdningen sluttede med Sangen „Og vi gaar en Tur i Lejren den stille Aftenstund“. Efter Underholdningen var der Salg af amerikansk Lotteri og Bal.

En Absalonspejder.

Boganmeldelse

Kirsten Frederiksen: Smaasøjld, 30 Sider. 1,85 Kr.

Der er igen kommet en lille, god Smaasøjldbog, skrevet af en Smaasøjdlærerinde. Det lille Hefte, der kan bruges til Patruljeførerne at faa Idéer af, og efter hvilket selv yngre Menneskebørn kan arbejde selvstændigt, er fuldt af gode Idéer og viser stor Opfindsomhed med Hensyn til at fremstille smukke og nyttige Ting af ingenting og Rester.

Der er en Patrulje i København, som har drøftet ivrigt, om det kan tænkes, at der er en Spejder et Sted, der er saa dygtig, at hun har alle Duelighedstegnene, eller om det er umuligt.

Saa vidt strækker Redaktionens Viden ikke, saa jeg lader Spørgsmaalet gaa videre:

Findes der nogensteds i Landet en Spejder, som bærer alle Korpssets Duelighedstegn — og kan staa inde for dem?

Birkerød har haft den Sorg at miste en Spejder, Bodil Weisberg, der pludselig er død. Vi vil savne Bodil, som, skønt hun var ny, allerede viste sig at være en dygtig og ivrig Spejder og stod netop foran sin Udnævnelse til Patruljefører.

Kirsten Hyllested.

TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT

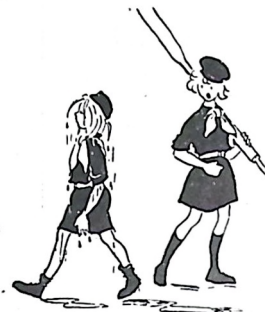
Ved Havnen Tinka nylig saa
en Spejder stolt og kry,
en Aare nækt hun slæbte paa,
og Næsen stod i Sky.

Og Tinka, der jo ej er sen,
vil ej tilbage staa,
skønt næppe Plads til sine Ben
til Ses hun spejde maa.

Men ak, Sejladsen endte brat,
da „Aaren“ stak til Ses,
hun rødselslagen holder fast
i Karret, stakkels Tes.

Hør gennemvaad og svært beklem
hun trasker gennem By,
men en Ting har hun ikke glemt,
at Næsen skal i Sky.

Hvad med Tropsudstyret?

Til Teltene:	Kr.
Teltkøller	1,95 - 2,25 - 2,50
Teltunderlag	Bestilling modtages
Militær Teltunderlag i Papir, St. 115 X 200	0,25
Til Køkkenteltet:	
Køkkenkasser	85,00
(leveres paa Bestilling, Korpsets Mode.)	
Gryder, Alm. 32 cm, m. Hank	14,70
Lejrgryde u. Laag, Alm., sort udvendig	12,50 - 14,75
Patruljekogesæt, Alm., 3 Gryder	32,50
Stegepander, 26 cm, m. bøjelig Hank, email.	8,50
Grydeskeer	0,40 - 0,50 - 0,60
Gaze til Fluenet, 120 cm bredt. pr. m	1,00
Smaa Hessiansække - til Afhentning af Brød, Kar-	
tofler o. lign.	0,60
Sejldugsspand, 5 Liter	4,00
Madskaal, lille, Alm.	2,50
Køkkenskaale, Alm.	5,00 - 10,25 - 11,00
Lagkageforme, meget anvendelige til at sætte	
Mad paa o. lign.	0,75
do. i Alm.	2,35
Laagtallerken i Alm.	3,45

Vt faar igen i Aar:	
Daaser, parafinbehandlede, 1/2 og 1/3 kg, gode til	
Sukker og Mel	1,25
Skrælleknive	1,75
Køkkenknive	0,10
Theskeer i Alm.	pr. Stk.
Galler og Skeer i Alm.	1,40
Skurebørster	1,25
Karskrubber	1,45
Tallerkenbørster	

Andet Værktøj til Lejren:	
Værktøjsmapper u. Indhold	16,00
Økser, engelske	4,95
do. D. S. I.	5,50 - 6,05
Øksehyllstre i Læder	3,75
Spader, brugte, mange Façonner	1,85
do. nye	4,50 - 5,35
Spadehyllstre i Stof	1,25
do. i Læder	
Mukkert, 1 kg	4,50
Hakke	6,00
Galv. Taljer til Lejrflagstangen	1,25

Er Lejrudstyret i Orden?

Rygsække:	Kr.
Mejs	31,50
Spejderrygsæk m. udvendig Lomme	13,35
Firkantet Rygsæk, god til at spænde paa Cyklen ...	16,75
Jamborétornyster	19,60
Cykletasker	pr. Sæt 19,25
Skulderfilt til Rygsække	pr. Par 2,25
Remme, brugte	0,50
Remme, nye	0,75 - 0,90

Soveposer:	
Hvide Uldfiltposer	34,50
Overtræk til Soveposer, i vandtæt Lærred	32,50
(faas i grønne og blaa, kan bruges med et Par	
Tæpper inden)	
Poser til Soveposer eller Tæpper smal 7,35 - bred 8,75	
Plastik Omslag	6,75
Madrasvaar	5,00

Smaating:	
Alm. Tallerkner, dyb og flad	3,65
Alm. Krus	1,35
Alm. Madkasser i alle St., til 4 Stk. 1,25 - til 6 Stk. 2,35	
til 8 Stk. 2,45 - til 10 Stk. 2,45	til 12 Stk. 2,35
Smørdaaser	2,25
Ægetuier	0,75
Feltflasker i Alm., u. Betræk og Rem	4,00 - 5,00
Sejldugsvandfæde	3,35
Sæbeetuier i Alm.	1,00
Svampeposer i Plastik	1,85
Tandbørster, Nylon	1,50
Tandpasta, „Smil“	1,50
Tandkrus i Alm., sammenklappelige	1,75
Metalbøjler, sammenklappelige	1,75

Pigespejderdepotet

Lundsgade 6 . København Ø

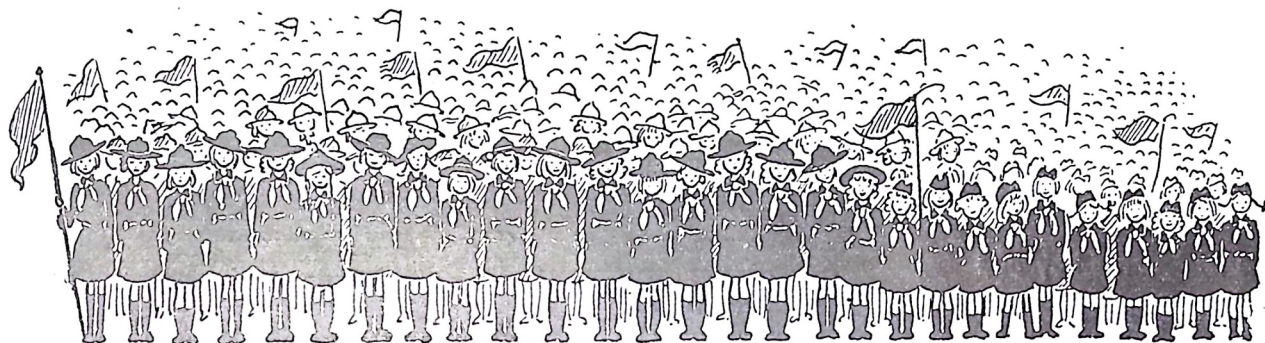
★

REDAKTION: Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup.

ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til „Pigespejderne“, Fru Anne Marie Larsen, Vestergade 30, Odense. Postgiro 36302.

„PIGESPEJDERNE“ kan ogsaa bestilles gennem Postvæsenet og koster Kr. 4,00 pr. Aar.

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til Postvæsenet den 22. Maj 1947.

Det Danske Pigespejderkorps' Divisioner og Troppe pr. 1. Januar 1947

De københavnske Divisioner

AMAGER DIVISION

Amager	65	
Kløvertrop	63	
Majtrop	63	
Snorretrop	67	
Sundby	54	
Sønderbro	70	382

FREDERIKSBERG DIVISION

Graagæssene	59	
2. København	63	
4. København	57	
Nybyggerne	67	
Køge Bugt	35	281

GODTHAAB DIVISION

Bellahøj	18	
Bispebjerg	23	
Brønshøj	76	
Dyssegaard	56	
Fuglebakken	65	
Jagtfolkene	15	
Nørre Trop	22	275

HELLERUP DIVISION

Bernstorff	64	
Gentofte	69	
1. Hellerup	105	
2. Hellerup	76	
Ordstrup	33	
Øregaard	62	409

LYNGBY DIVISION

1. Lyngby	80	
2. Lyngby	54	
3. Lyngby	41	
4. Lyngby	32	
Sorgenfri	20	227

MØLLEAA DIVISION

Folehave	41	
Holte	75	
Klampenborg	45	
Trørød	12	
Virum	45	218

SCT. JØRGENS DIVISION

Bavnehøj	19	
Falkoner	93	
Mejserne	66	

Solbjerg	9	
Topmejserne	73	260

VILDGÆSSENE DIVISION

Hjålstaviken	70	
Kebnekajse	34	
Svappavara	16	
Vassijaure	62	
Sjangeli	16	198

ØSTERBRO DIVISION

Absalon	74	
1. København	78	
Jeanne d'Arc	44	
Lundehus	86	
Ryvang	85	
Sct. Georg	24	
Sct. Maria	16	
Vibenshus	31	438

Divisionerne paa Øerne

ANTVORSKOV DIVISION

Hindholm	19	
Kalundborg	40	
Korsør	106	
Næstved	106	
Samsø	47	
Skelskør	30	
Slagelse	121	
Sorø	55	
Skarriidsholm	33	557

BORNHOLM DIVISION

Aakirkeby	20	
Gudhjem	22	
Nexø	22	
Rønne	39	
Rø	16	
Vestermarie	21	140

FREDERIKSBORG DIVISION

Aalsgaard	27	
Birkerød	41	
Fredensborg	32	
Frederiksværk	46	
Helsingør	125	
Hillerød	85	
Humblebæk	55	
Hundested	45	
Sct. Maria	10	466

GEFION DIVISION

Fakse Ladeplads ...	38	
Køge	105	
Præstø	25	
Stegø	44	
Vordingborg	31	243

HROAR DIVISION

Asnæs	11	
Føllesløv	11	
Glostrup	76	
Grevinge	20	
Jyllinge	42	
1. Holbæk	70	
2. Holbæk	31	
Højby	20	
Mørkøv	39	
Nykøbing Sj.	62	
1. Ringsted	62	
2. Ringsted	24	
Roskilde	84	
Svinninge	52	

Taastrup m.		
Hedehusene	81	
Brøndbyvester	24	
Vita Trop, Vig ...	13	722

LOLLAND-FALSTER DIVISION

Maribo	69	
Nakskov	77	
Nykøbing F.	92	
Nysted	32	
Rødby	30	
Sakskøbing	64	
Stubbekøbing	35	
Søllested	20	439

REVENTLOW DIVISION

Faaborg	87	
Haarstrup	17	
Humble	36	
Jordløse	15	
Korinth	64	
1. Nyborg	95	
2. Nyborg	30	
Ringe	37	
Rudkøbing	18	
Svendborg	91	
Taasinge	28	518

SCT. KNUDS DIVISION

Aarup	22	
Brænderup	52	

Kerteminde	113		2. Holstebro Blm. ..	46		Ravnkilde	13	
Middelfart	47		Lemvig	52		Skørping	48	516
1. Odense	56		Ringkøbing	37		OLAF RYES DIVISION		
2. Odense	59		Skive	64		1. Fredericia	45	
3. Odense	58		1. Struer	66		2. —	32	
4. Odense	43		Struer Sen.	20		3. —	49	
Odense Seniortrop	14		Struer Blm.	32		4. —	68	
Søndersø	11	475	Ulfborg	16		Grindsted	29	
			Vemb	10	421	Jellinge	24	
Divisionerne i Jylland			HIMMELBJERG DIVISION			1. Kolding	94	
AARHUS DIVISION			Brødstrup	51		2. —	59	
1. Aarhus	101		Gern	22		3. —	44	
2. —	82		Hammel	58		Sdr. Omme	16	
3. —	21		Kjellerup	77		Vejle	81	
4. —	81		Ry	31		Sct. Marie Trop ...	8	549
5. —	54		1. Silkeborg	96		SKAMLINGSBANKE DIVISION		
6. —	36		3. Silkeborg	97		Haderslev	82	
7. —	83		Skanderborg	60		Rødning	38	120
8. —	22		Svendstrup	22	514	TJELE DIVISION		
9. —	45		LIMFJORD DIVISION			1. Hadsund	36	
Risskov	61		Fjerritslev	26		2. —	44	
Hinnerup	11	597	Kaas	27		Hobro	119	
BLAAVAND DIVISION			Ryaa	30		1. Randers	69	
Borris	23		1. Thisted	45		2. —	54	
Bramminge	35		2. Thisted	26		3. —	64	
1. Esbjerg	51		3. Thisted	68		Udbyneder	16	
2. Esbjerg	38		Hurup	34	256	1. Viborg	58	
3. Esbjerg	49		MARSK DIVISION			2. —	90	
Skjern	67		Højer	44		Als, Østj.	23	
Varde	43		Løgumkloster	43		Karup	22	
Ølgod	49	355	Ribe	85		Hammershøj	17	612
DJURSLAND DIVISION			Skærbæk	40		VENDELBO DIVISION		
Balle	20		Tønder	90	302	Brønderslev	16	
Grenaa	133		MIDTJYSKE DIVISION			Dronninglund	38	
Hornslet	42		Brandø	41		Frederikshavn	69	
Rougsø	24		1. Herning	80		1. Hjørring	59	
Ryomgaard	6		2. Herning	60		2. —	25	
Tistrup	21		Kibæk	25		Løkken	14	
Trustrup	21	267	Lind	21	227	Skagen	18	239
DYBBØL DIVISION			NØRREJYSKE DIVISION			ØSTJYSKE DIVISION		
1. Aabenraa	36		2. Aalborg	43		Beder	22	
2. Aabenraa	18		3. —	60		Horsens	91	
Aabenraa Blaam....	61		4. —	63		Hovedgaard	21	
Augustenborg	58		5. —	70		Hundslund	25	
Graasten	88		6. —	7		Odder	30	199
Hellevad	16		7. —	62		11.817		
Syd-Als	9		Haverslev	13		+ direkte under Divi-		
Sønderborg	99	385	Mou	13		sioner og Korps		
HEDE DIVISION			Nibe	53		121		
Hjerm	22		Nr. Sundby	71		Ialt... 11.938		
2. Holstebro	56							